

Lids det det allt för länge gäckat,
 ej mer förhoppning såg.
 I tyfhet han mig öfvergifvit,
 allt glömma mitt förakt; :.
 Men ängslan har hans bane blifvit,
 som rycket för mig sagt.
 Du skall mitt lif det qval betala,
 i Gråtan där han låg; :.
 Skall jag med Edwinn's flugga talat
 lifsom jag honom såg.
 Jag samma Odemart skall wälja,
 och dö på samma sätt; :.
 Mitt usla lif mig blott skall qwälja,
 och döden bli mig lätt.
 Nej, aldrig, hörs han henne swara,
 med om och liflig röst; :.
 En Himlen Edwinn tacks bewara,
 till Angelinas tröst.
 Så se då, ömma Alfarinna,
 din Edwinn åter här; :.
 Här skall du honom åter finnas
 mer om och mera här.
 Wi skall ej mer hmarannan mista,
 allt qval är nu förlit; :.
 Den stund, som en gång blir den sista,
 skall oss Edwinn bli.

G 5885

En ny och mycket wacker

S i f a,

Edwinn och Angelina;

eller

**Rom Eremit, som om du
byser, &c.**

Ran sjungas under sin egen behagliga
Melodie.

Calmar, tryckt år 1802.

